

[Arne Melchior]

Så skal jeg sige et par ord om investeringerne i forbindelse med den budgetredegørelse, der blev fremlagt i går. Jeg synes, finansministeren i går ganske udmærket har redegjort for, at de deri nævnte størrelser ikke taler imod visse af de store projekter, som der er enighed om, i hvert fald et stort flertal for, i dette Ting.

Det drejer sig nemlig ikke om at investere i importtunge, i beskæftigelsesvage, i overflødige og urentable projekter såsom f.eks. skolebyggeri i årtier, hvor der er væsentlig nedgang i elevtallet for en lang årrække fremover. Men tilbageholdenheden, som hr. Bilgrav-Nielsen og jeg kan blive enige om, kan ikke gælde gode og rentable investeringer med relativt høj beskæftigelse og relativt lavt importforbrug. Jeg vil derfor totalt afvise, at tallene, vi fik i går om de offentlige investeringer for det næste årti, på nogen måde skulle gøre denne bevisligt rentable forbindelse mindre interessant.

Men hr. Bilgrav-Nielsen svang sig ligefrem op til at påstå, at black spots, altså særlige trafikpunkter, hvor der sker mange ulykker, skulle være hindret i at forbedres på grund af denne faste forbindelse. Jeg vil bede ministeren for offentlige arbejder bekræfte, at nu som før anmeldes der ikke, hvad der vejteknisk forstås ved black spots, uden at der omgående sættes ind over for dem. Eftersom den faste forbindelse skal være lånefinansieret, kan der overhovedet ikke være tale om, at statsbudgettet, at finanslovene, at vejkontiene skulle forringes med beløb til black spot-bekæmpelse. Jeg ved, at der vil være konsensus i Folketinget om at modsætte sig, at noget sådant skulle ske. Jeg er sikker på, at ingen minister for offentlige arbejder nogen sinde kunne drømme om at udsætte et eneste black spot-arbejde af hensyn til noget som helst andet projekt.

Vi ved på forhånd – for det er et led i aftalen mellem forligspartierne – at væsentlige dele af investeringen vil komme fra nogle af de store fonde, altså Dyrtingsfonden og ATP-fonden.

Disse store fonde har i disse år en indgang i størrelsesordenen over 10 mia. kr. p.a., altså ca. næsten $\frac{1}{2}$ af, hvad den faste forbindelse koster i hele sin opførelsestid, og disse fonde er pligtige at anbringe disse meget store kapitaler på vegne af dem, pengene tilhører. De skal anbringe dem langsigtet, de skal anbrin-

ge dem sikkert, og de skal anbringe dem rigeligt forrentet. Det er ganske oplagt, at projekter af den art, som vi her taler om, inklusive hybridnet, inklusive broer over Øresund og over Østersøen, er fortrinligt velegnede til at få disse penge anbragt på en måde, som ikke bare disse penge, men også deres ejermænd har godt af.

Med disse ord skal jeg glæde mig over, at det snart er tirsdag, og uanset hvor meget udvalgsarbejde nogle måtte udbede sig i mellemtiden, føler jeg mig nu som før overbevist om, at toget og bilen nok skal køre til tiden, og at vi – ved, at dette tostrengede system bevares – i hvert fald i det lange løb vil sikre den valgfrihed, som er et af CDs fornemste mål, når trafikpolitikken skal lægges til rette.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Hr. Arne Melchior er ekspert i påstande, som har kort levetid. Den første påstand fra hr. Arne Melchior var for et år siden, at der aldrig nogen sinde vil komme så meget som en eneste krone på den danske finanslov i forbindelse med Storebæltsaftalen, ikke én krone. Det har han sagt, og det står på tryk. Det varede ikke længe, før der kom krav til finansloven om, at der skulle afsættes penge til det statslige aktieselskab. De kom ikke inden for finanslovens rammer, de står udenfor. Det Radikale Venstre vil ikke acceptere, at penge til denne forbindelse på nuværende tidspunkt skal blokere for andre ting.

Siden er der kommet et nyt aktstykke til finansudvalget, som er blevet godkendt af et flertal, og det betyder, at også på finansloven for 1988 vil der være midler afsat til indskud i Aktieselskabet Storebæltsforbindelsen, og ingen ved, om det er sidste omgang. Det mener man det er, men der er ingen, der ved det.

Påstand nr. 2 består i, at hr. Arne Melchior stadig væk påstår, at det intet som helst har at gøre med vejinvesteringer, DSB-investeringer eller andre samfundsinvesteringer, for dette skal jo låne- og brugerfinansieres, hokuspokus! Låne- og brugerfinansiering betyder intet for det danske samfund, intet for andre samfundsinvesteringer, og så har vi fået denne redegørelse, som endelig effektivt gør op med hr. Arne Melchiors vildfarelser.